

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/150/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715204878
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6715204878.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu L. U.I., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. G. XXX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Ľubomír Hilbočan, advokát, advokátska kancelária so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, proti žalovaným I. L. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. W. P. XXX, XXX XX W. P., I. L. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. W. P. XXX, XXX XX W. P., o určenie neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

Súd určuje, že kúpna zmluva zo dňa 21.05.2012 uzavretá medzi predávajúcou V. Q.G., D.. B., M.. XX.XX.XXXX a žalovaným I/ ako kupujúcim v spojení s dodatkom k nej zo dňa 21.06.2012, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 26.06.2012 bývalou Správou katastra Levice pod č. V1974/2012 a ktorou predávajúca previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosti v 1/1-ine nachádzajúce sa v katastrálnom území W. P., G. W. P., G. C., zapísané na C. Č.. XXX pre katastrálne Ú. W. P., G. W. P., G. C.: D. R. P. Č. XXX, postavený na parcele registra „C“, U..Č.. XXXX/XX o výmere 469 m2, zastavané plochy a nádvorcia, pozemky parcely registra „C“, U..Č.. XXXX/XX, o výmere 331 m2, orná pôda, U..Č.. XXXX/XX o výmere 277 m2, orná pôda, U..Č.. XXXX/XX o výmere 469 m2, zastavané plochy a nádvorcia, je voči žalobcovi p r á v n e n e ú č i n n á.

Súd určuje, že darovacia zmluva zo dňa 13.05.2013 uzavretá medzi darykyňou V. Q., D.. B.A., M.. XX.XX.XXXX a žalovaným I/ ako obdarovaným, podľa ktorej bol dňa 10.06.2013 bývalou Správou katastra Nové Zámky povolený vklad vlastníckeho práva pod č. V2430/2013 a ktorou darykyňa previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosť v 1/1-ine nachádzajúcu sa v katastrálnom území K., G. K., G. M. S., S. M. C. Č.. XXXX pre katastrálne územie K., G. K., G. M. S.: D. K. P. Č. XXX, postavenú na parcele registra „C“ parc.č. XXXX/X, bez tohto pozemku je voči žalobcovi p r á v n e n e ú č i n n á.

Žalobca m á n á r o k voči žalovanému I/ na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd konanie voči žalovanému II/ z a s t a v u j e.

Žalovaný II/ m á n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 09.04.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 16.04.2015 domáhal určenia, že kúpna zmluva zo dňa 21.05.2012 uzavretá medzi predávajúcou V. Q.Á., D.. B., M.. XX.XX.XXXX a žalovaným I/ ako kupujúcim v spojení s dodatkom k nej zo dňa 21.06.2012, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 26.06.2012 bývalou Správou katastra Levice pod č. V1974/2012 a ktorou predávajúca previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosti v 1/1-ine nachádzajúce sa v katastrálnom území W. P., G. W. P., G. C., S. M. C. Č.. XXX U. B. Ú. W. P., G. W. P., G. C.: D. R. P. Č. XXX, U. M. U. D. „„, U..Č.. XXXX/XX o výmere 469 m2, zastavané plochy a nádvorcia, pozemky parcely registra „C“, U..Č.. XXXX/

XX, o výmere 331 m², orná pôda, parc.č. XXXX/XX o výmere 277 m², orná pôda, parc.č. XXXX/XX o výmere 469 m², zastavané plochy a nádvoria, je voči nemu právne neúčinná, ďalej určenia, že darovacia zmluva zo dňa 13.05.2013 uzavretá medzi darkyňou V. Q., D.. B.G., M.. XX.XX.XXXX a žalovaným I/ ako obdarovaným, podľa ktorej bol dňa 10.06.2013 bývalou Správou katastra Nové Zámky povolený vklad vlastníckeho práva pod č. V2430/2013 a ktorou darkyňa previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosť v 1/1-ine nachádzajúcu sa v katastrálnom Ú. K., G. K., G. M. S., S. M. C. Č.. XXXX U. B. K., G. K., G. M. S.: D. K. P. Č. XXX, postavenú na parcele registra „C“ parc.č. XXXX/X, bez tohto pozemku je voči nemu právne neúčinná, ďalej určenia, že kúpna zmluva zo dňa 15.05.2012 uzatvorená medzi predávajúcou V. Q., D.. B., M.. XX.XX.XXXX a žalovaným II/ ako kupujúcim, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 22.06.2012 bývalou Správou katastra Krupina pod č. V377/2012 a ktorou predávajúca previedla na žalovaného II/ nehnuteľnosť v 1/1-ine nachádzajúcu sa v katastrálnom území R., G. B., S. M. C. Č.. XXX U. B. Ú.S. R., G. R., G. B.: Q. Č.. X M. P. M. X. U., F. X Q. R. P. U. P. XXb.T., so súpisným číslom XXX, ktorý je postavený na parcele registra „C“ parc.č. XX o výmere 276 m², zastavané plochy a nádvoria, je voči nemu právne neúčinná, a tiež náhrady trov konania (ďalej len „nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce, v k.ú. Chľaba, v k.ú. Dudince“). Žaloba o určenie právnej neúčinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012 a darovacej zmluvy zo dňa 13.05.2013 smerovala proti žalovanému I/ a žaloba o určenie právnej neúčinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 15.05.2012 smerovala voči žalovanému II/.

2. Žalobca ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.03.2017 pred otvorením prvého pojednávania vzal žalobu o určenie právnej neúčinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 15.05.2012 ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Dudince (byt) voči žalovanému II/ späť, nakoľko od podania žaloby na súd táto nehnuteľnosť bola žalovaným II/ ďalej predaná.

3. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali, pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

4. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 a ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Nakoľko žalobca vzal späť žalobu v časti v ktorej ju podal voči žalovanému II/, súd konanie v tejto časti, t.j. v časti o určenie, že kúpna zmluva zo dňa 15.05.2012 ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Dudince (byt) je voči žalobcovi neúčinná, zastavil, keď súhlas žalovaného II/ so späťvzatím žaloby v tejto časti sa nevyžadoval, pretože k späťvzatiu žaloby v tejto časti žalobcom došlo pred otvorením prvého pojednávania, a ak by žalovaný II/ i nesúhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti, jeho nesúhlas by nebol právne účinný.

8. Žalobca žalobu voči žalovanému I/ odôvodnil tým, že ako veriteľ a matka žalovaných I/ a II/ V. Q., D.. B., M.. XX.XX.XXXX ako dlžník uzavreli Zmluvu o pôžičke dňa 12.07.2011 (ďalej len „zmluva o pôžičke“). Na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 12.07.2011 prenechal matke žalovaných I/ a II/ peňažnú pôžičku vo výške 48.000,- Eur na dobu určitú do dňa 12.07.2012. Matka žalovaných I/ a II/ sa zaviazala vrátiť poskytnutú peňažnú pôžičku 48.000,- Eur a zaplatiť dohodnutý úrok jednorazovo v hotovosti najneskôr dňa 12.07.2012. Pri uzatvorení zmluvy o pôžičke sa dohodli s matkou žalovaných I/ a II/, že peňažná pôžička bude úročená úrokom vo výške 8 % ročne zo sumy pôžičky 48.000,- Eur odo dňa 12.07.2011, kedy pôžička bola matke žalovaných I/ a II/ prenechaná. Podmienky a dojednania pri uzatvorení tejto zmluvy o pôžičke zachytili s matkou žalovaných I/ a II/ neskôr i písomne v dokumente nazvanom Zmluva o pôžičke, ktorý bol nimi podpísaný dňa 10.08.2011. Matka žalovaných I/ a II/ od

neho peňažnú pôžičku vo výške 48.000,- Eur prevzala dňa 12.07.2011, pričom súhlasila s podmienkami dohodnutými pri uzatvorení tejto zmluvy o pôžičke dňa 12.07.2011. Matka žalovaných I/ a II/ mu však do dnešného dňa pôžičku vo výške 48.000,- Eur nevrátila a neuhradila mu ani zmluvne dohodnutý úrok. Zaplatenie predmetnej pohľadávky vo výške 48.000,- Eur spolu s príslušenstvom si preto uplatnil voči matke žalovaných I/ a II/ na Okresnom súde Zvolen v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/20/2015. V tomto súdnom konaní v skrátanom konaní, ktoré mu predchádzalo bol vydaný platobný rozkaz na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, voči ktorému matka žalovaných I/ a II/ podala odpor. Za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky a jej príslušenstva došlo medzi ním ako záložným veriteľom a matkou žalovaných I/ a II/ ako záložcom dňa 06.12.2011 k uzavretiu Záložnej zmluvy (ďalej len „záložná zmluva“), ktorou malo dôjsť k zriadeniu záložného práva v jeho prospech ako záložného veriteľa k nehnuteľnosti - bytu v k.ú. Dudince, ktorého matka žalovaných I/ a II/ v tom čase bola výlučnou vlastníčkou. Následne po uzavretí zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 06.12.2011 podali na základe nej návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností. Konanie o vklade bolo vedené bývalou Správou katastra Krupina pod č. V944/2011. Krátko po podaní tohto návrhu matka žalovaných I/ a II/ ho oslovila s návrhom na vyrovnanie pohľadávky takým spôsobom, že mu navrhla uzavretie dvoch kúpnych zmlúv, na základe ktorých mal odkúpiť od matky žalovaných I/ a II/ nehnuteľnosti, ktoré v tom čase boli vo výlučnom vlastníctve matky žalovaných I/ a II/ a ktoré sa nachádzali v k.ú. Horné Semerovce - rodinný dom súpisné číslo 201 s pozemkami a v k.ú. Chľaba - rekreačná chata, ktorá v tom čase nemala pridelené súpisné číslo. Tým mala byť jeho pohľadávka zo zmluvy o pôžičke vyrovnaná. Na tento návrh pristúpil, a potom, čo vzali s matkou žalovaných I/ a II/ späť návrh na povolenie vkladu záložného práva podľa záložnej zmluvy zo dňa 06.12.2011 uzavrel ako kupujúci s matkou žalovaných I/ a II/ ako predávajúcou kúpnu zmluvu dňa 23.12.2011, ktorej predmetom bola kúpa nehnuteľnosti v k.ú. W. P. - D. R. P. Č. XXX s pozemkami za kúpnu cenu 48.000,- Eur a rovnakého dňa, teda dňa 23.12.2011 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola kúpa nehnuteľnosti v k.ú. Chľaba - rekreačnej chaty bez súpisného čísla za kúpnu cenu 14.000,- Eur, keď v tejto kúpnej zmluve ako jej predmet bol uvedený tiež pozemok parcela registra „E“ parc.č. XXXX o výmere 337 m2, trvalé trávne porasty, ktorý však matka žalovaných I/ a II/ nevlastnila. Po uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 23.12.2011 ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce, podali s matkou žalovaných I/ a II/ dňa 28.12.2011 na základe tejto kúpnej zmluvy návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bývalej Správy katastra Levice, ktorá vkladové konanie viedla pod č. V5065/2011. V tomto čase však v katastri nehnuteľností bolo na tieto nehnuteľnosti zapísané záložné právo v prospech VÚB, a.s., ktoré zabezpečovalo pohľadávku banky, ktorú v tom čase mala banka voči matke žalovaných I/ a II/ titulom poskytnutého úveru. Do kúpnej zmluvy bolo potrebné doplniť záložné právo v prospech VÚB, a.s., tak, aby sa dosiahol súlad s LV, na čo boli vyzvaní Správou katastra Levice rozhodnutím zo dňa 24.01.2012 sp.zn. V5065/2011. Súčasne Správa katastra Levice rozhodla i o prerušení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vedeného pod sp.zn. V5065/2011. Za účelom odstránenia nedostatkov sa následne preto obrátil na matku žalovaných I/ a II/, ktorá mu navrhla, že pohľadávku VÚB, a.s., uspokojí tak, že úver poskytnutý bankou predčasne splatí a potom čo dôjde k výmazu záložného práva opätovne podajú návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. S týmto súhlasil, preto v konaní č. V5065/2011 pred katastrom neodstraňovali nedostatky, na odstránenie ktorých boli vyzvaní v konaní č. V5065/2011. Potom, čo Správa katastra Levice zastavila toto katastrálne konanie, matka žalovaných I/ a II/ splatila predčasne pohľadávku banky. Následne po tom, čo došlo k výmazu záložného práva, ohľadne týchto nehnuteľností matka žalovaných I/ a II/ uzavrela so žalovaným I/ kúpnu zmluvu ohľadne prevodu týchto nehnuteľností dňa 21.05.2012. Na základe tejto bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k.ú. Horné Semerovce (C. Č.. XXX) na žalovaného I/ v celosti. Po uzavretí kúpnej zmluvy dňa 23.12.2011, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Chľaba, konkrétne rekreačná K. (C. Č.. XXXX), ktorá v tomto čase nemala pridelené súpisné číslo a nebola evidovaná ako nehnuteľnosť v katastri nehnuteľností, nepodali návrh na vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy Správe katastra Nové Zámky, nakoľko rekreačná chata nemala pridelené súpisné číslo, a tiež pre pozemok na ktorom rekreačná chata je postavená sa vyžadoval geometrický plán na zameranie rekreačnej chaty na tomto pozemku. Preto sa s matkou žalovaných I/ a II/ dohodli, že návrh na vklad vlastníckeho práva podľa tejto kúpnej zmluvy podajú po tom, čo matka žalovaných I/ a II/ obstará pridelenie súpisného čísla pre rekreačnú chatu a po tom čo dôjde k zameraniu chaty geometrickým plánom. Nakoľko matka žalovaných I/ a II/ nebola vlastníčkou pozemku pod touto chatou, keď výlučným vlastníkom v celosti tohto pozemku v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 23.12.2011 bol D. E., M.. XX.XX.XXXX, Q. B. XXXX/XX, Ž., s cieľom usporiadať vlastníctvo k pozemku na ktorom stála rekreačná chata, odkúpil od D. E. predmetný pozemok kúpnu zmluvou zo dňa 26.06.2012 na základe ktorej bol Správou katastra Nové Zámky povolený vklad vlastníckeho práva k tomuto pozemku v prospech neho v katastrálnom konaní vedenom

pod sp.zn. V3457/2012. Potom čo sa stal výlučným vlastníkom pozemku na ktorom je rekreačná chata postavená, a po zameraní geodetickom tomto pozemku, čím došlo k vytvoreniu novej parcely registra „C“ par.č. XXXX/X o výmere 48 m² zastavané plochy a nádvorí, boli vytvorené podmienky pre zapísanie rekreačnej chaty do katastra nehnuteľností. Matka žalovaných I/ a II/ vybavila pridelenie súpisného čísla pre rekreačnú chatu, keď jej bolo pridelené súpisné číslo XXX. Následne však uzavrela so žalovaným I/ darovaciu zmluvu dňa 13.05.2013, na základe ktorej rekreačnú chatu darovala žalovanému I/ do výlučného vlastníctva v celosti. Konala tak napriek tomu, že už s ním predtým, a to dňa 23.12.2011 uzatvorila kúpnu zmluvu ohľadne tejto rekreačnej chaty. Správa katastra Nové Zámky ohľadne darovacej zmluvy viedla katastrálne konanie pod sp.zn. V2430/2013, v ktorom povolila vklad vlastníckeho práva k rekreačnej chate na žalovaného I/ na základe tejto darovacej zmluvy, keď tento sa stal jej výlučným vlastníkom v celosti. Žalobca hmotnoprávne zdôvodnil nárok § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 42a ods. 2 OZ, § 42a ods. 3 písm. a/ OZ, § 42b ods. 1 OZ, § 42b ods. 2 OZ. Žalobca ďalej v žalobe poukázal na to, že z takto opísaného skutkového stavu vyplýva, že má voči matke žalovaných I/ a II/ ako dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku pôžičky, ktorú jej poskytol vo výške 48.000,- Eur dňa 12.07.2011 na dohodnutý úrok 8 % ročne z tejto sumy od 12.07.2011 do 12.07.2012 kedy sa táto zaviazala mu pôžičku vrátiť zo splatnosťou dňa 12.07.2012. V danom prípade došlo k jeho ukráteniu ako veriteľa matky žalovaných I/ a II/ právnymi úkonmi matky žalovaných I/ a II/ v čase, kedy jeho pohľadávka zo zmluvy o pôžičke bola „súdne“ vymáhateľná. Tieto právne úkony dlžníka, matky žalovaných I/ a II/ ukracujú jeho pohľadávku, pretože na ich základe, a k tomu i na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.05.2012 (byt) došlo k scudzeniu všetkého nehnuteľného majetku, ktorý tento mala vo vlastníctve, a z ktorého by bolo možné pohľadávku, a to vzhľadom aj na jej výšku úspešne uspokojiť. Navyše poukázal na to, že matka žalovaných I/ a II/ neobdržala od nich v prípade predaja nehnuteľností žiadne reálne protiplnenie, prípadne adekvátne protiplnenie (kúpnu cenu) zodpovedajúce hodnote predávaných nehnuteľností a skôr išlo len o formálne kúpne zmluvy bez toho, aby bola reálne vyplatená kúpna cena, prípadne ak došlo vôbec k vyplateniu kúpnej cena, kúpna cena bola vyplatená len v symbolickej výške, ktorá nezodpovedá reálnej hodnote predávaných nehnuteľností. Takýmto postupom matka žalovaných I/ a II/ sledovala ukrátenie jeho pohľadávky. Čo sa týka právneho úkonu darovacej zmluvy, v tomto prípade matka žalovaných I/ a II/ neobdržala žiadne protiplnenie, nakoľko išlo o bezodplatné darovanie nehnuteľností - rekreačnej chaty žalovanému I/. K právnym úkonom (všetkým trom) došlo v posledných troch rokoch, a to vychádzajúc z údajov uvedených v katastri nehnuteľností ohľadne týchto právnych úkonov. Žalovanému I/ ako druhej strane odporovateľných právnych úkonov kúpnej zmluvy a darovacej zmluvy bol úmysel jeho matky ukrátiť svojho veriteľa, teda jeho, od počiatku známy. Žalovaný I/ je synom V. Q., i žalovaný II/ je synom V. Q.. Obidvaja sú v zmysle § 116 OZ blízkymi osobami, príbuznými v priamom rade. Obidvaja minimálne v čase urobienia odporovaných právnych úkonov vedeli, že voči ich matke on má pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke, pričom títo vedeli o úmysle ich matky ukrátiť jeho pohľadávku prostredníctvom odporovaných právnych úkonov na základe ktorých sa všetok nehnuteľný majetok, ktorý táto vlastnila a z ktorého by mohla byť jeho pohľadávka uspokojená, dostal do vlastníctva žalovaných I/ a II/ s cieľom zabrániť tomu, aby si z tohto nehnuteľného majetku mohol uspokojiť svoju pohľadávku voči ich matke. Úmysel ukrátiť veriteľa sa vždy predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Ide o právnu domnienku, ktorá platí až do jej vyvrátenia, pričom dôkazné bremeno vyvrátenia tejto právnej domnienky spočíva na žalovaných I/ a II/, keďže títo sú v príbuzenskom pomere k jeho dlžníčke v priamom rade, sú potomkami. Žalovaný I/ je osobou, ktorá má z odporovateľných právnych úkonov, konkrétne z kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012 a darovacej zmluvy zo dňa 13.05.2013 prospech, keďže nadobudol na základe týchto právnych úkonov nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva v celosti. Žaloba žalobcu smerovala i voči žalovanému II/, keď voči nemu žalobca ako súd už dôvodí vzal žalobu späť o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu, kúpnej zmluvy zo dňa 15.05.2012 ohľadne nehnuteľnosti - bytu v k.ú. Dudince, keďže tento počas súdneho konania túto nehnuteľnosť previedol na ďalšiu osobu.

9. Žalobca so žalobou súčasne podal i návrh na nariadenie v tom čase ešte predbežného opatrenia, o ktorom súd rozhodol uznesením č.k. 14C/150/2015-50 zo dňa 21.04.2015, a ktorým zakázal žalovanému I/ nakladať s nehnuteľnosťami v k.ú. Horné Semerovce a v k.ú. Chľaba, tiež zakázal žalovanému II/ nakladať s nehnuteľnosťou v k.ú. Dudince. Na odvolanie žalovaných I/ a II/ voči tomuto uzneseniu, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací uznesením č.k. 15Co/672/2015-99 zo dňa 11.11.2015 napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zakázal žalovanému I/ nakladať s nehnuteľnosťami v k.ú. Horné Semerovce a v k.ú. Chľaba potvrdil, výrok uznesenia Okresného súdu, ktorým súd zakázal žalovanému II/ nakladať s nehnuteľnosťou v k.ú. Dudince zmenil tak, že návrh na

nariadenie predbežného opatrenia zamietol z dôvodu, že žalovaný II/ v čase nariadenia predbežného opatrenia už nebol vlastníkom tejto nehnuteľnosti.

10. Žalovaní I/ a II/ sa vyjadrili k žalobe v rámci odvolania, a proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 17.06.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.06.2015 v spojení s jeho doplnením zo dňa 17.06.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 13.07.2015. Títo tu uviedli, že o úmysle svojej matky ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu nemali vedomosť, keďže nemali žiadnu vedomosť ani o pohľadávke žalobcu voči ich matke. Túto vedomosť nemali preto, že matka ich nechcela vtiahnuť do problému, o ktorom sa dozvedeli až teraz, a to z jej interpretácie. Začiatok tohto problému, ktorý má pokračovanie i v súčasnosti vznikol podľa vyjadrenia ich matky V. Q. ešte v čase, kedy udržiavala partnerský vzťah ako družka so svojim R. G. Š., s ktorým žila viac ako 18 rokov, ktorý bol i priateľom žalobcu. O druhovi ich matke bolo známe, že udržiava „priateľské“ vzťahy s ľuďmi z kriminálneho prostredia a svoj nákladný životný trend financuje z rôznych nelegálnych činností a pôžičiek. Jedným z jeho veriteľov bol i I.. L. B., ktorému dlhoval finančné prostriedky v sume 27.000,- Eur, ktoré mu mali ich matka a jej druh spoločne vyplatiť. Napriek uisteniu, že mu peniaze vrátia, I.. L. B. trval na prevode bytu v k.ú. v Dudinciach až do času vyporiadania záväzku. Na základe dohody však matke ponechal I.. L. B. byť v užívaní s prísľubom, že po zaplatení dlhu i s úrokmi zrealizuje spätný prevod tohto bytu na matku. O týchto skutočnostiach oni však nemali žiadne informácie, pretože matka a jej druh ich týmto nechceli zbytočne zaťažovať. Matkin druh nečakane po dopravnej nehode zomrel dňa 08.03.2011 a matke zanechal vysoké dlhy. I.. L. B. trval na rýchlom splnení záväzku s výstrahou predaja bytu, ktorý bol už v jeho vlastníctve. Z obavy zo straty bývania pre rodinu, preto ich matka požiadala o pomoc priateľa a životného druha svojej sestry R., a to žalobcu, s ktorým žila asi 10 rokov. Tento jej dňa 20.04.2011 požičal finančnú hotovosť 30.000,- Eur, ktorú sumu vložila ich matka na účet I.. L. B. dňa 21.04.2011 spolu s úrokom v sume 30.000,- Eur. Po nezhodách so svojou družkou R. žalobca vystavil dodatočne písomnú zmluvu o pôžičke dňa 10.08.2011, ktorú mu pod nátlakom matka musela podpísať, avšak nie v skutočnej výške dlhu 30.000,- Eur, ale 48.000,- Eur spolu s 8 % úrokom, keď úroky neboli obsahom pôvodnej dohody pri odovzdávaní finančných prostriedkov zo strany žalobcu ich matke, čo sa odohralo v ich byte. Pôvodná ústna dohoda medzi ich matkou a žalobcom bola, že dlžnú sumu vráti po častiach, avšak tento po rozchode so svojou družkou R., trval na prevode bytu v Dudinciach do vlastníctva. Pod nátlakom s ním matka musela navštíviť právniko vo Zvolene, kde ju donútil hrozbou násilia za prítomnosti človeka z podsvetia podpísať kúpnu zmluvu na prevod bytu a záložné právo na byt v Dudinciach s tým, že ním pripravená zmluva mu zabezpečuje návratnosť pôžičky. Svedčí o tom konanie na Správe katastra Krupina pod sp.zn. V944/2011. Vzhľadom na formálne chyby kúpnej zmluvy katastrálne konanie bolo zastavené. Následne žalobca podal návrh o výmaz záložného práva z bytu, kde svojim overeným podpisom prehlásil, že všetky záväzky medzi nimi sú vysporiadané. I napriek skutočnosti, že všetky právne úkony v písomnej podobe pripravil žalobca, tieto neboli z dôvodu chýb relevantné pre katastrálne konanie. Žalobca však trval na prevode nehnuteľností v k.ú. Horné Semerovce a v k.ú. Chľaba. Vzhľadom na opakované chyby v kúpnej zmluve nemohol byť povolený vklad vlastníckeho práva podľa týchto kúpnych zmlúv. Po týchto neúspešných právnych krokoch zavinených žalobcom, ich matka sľúbila, že žalobcovi vráti reálnu výšku dlhu v sume 30.000,- Eur, avšak nie dlh v sume 48.000,- Eur, ktorý ju donútil pod nátlakom podpísať. Zmätočným právnym úkonom bol i prevod rekreačnej chaty, ktorá v tom čase bola bez súpisného čísla a LV, a preto nemohla byť predmetom riadnej kúpnej zmluvy. Ich matka viackrát žiadala žalobcu, aby zmenil dodatkom k zmluve o pôžičke podmienky, ktorými by sa ustálil dlh na skutočnú výšku 30.000,- Eur, avšak on po rozchode s jej sestrou zámerne čakal až sa plynutím času zvýši úrok z istiny, a potom podá žalobu na občianskoprávne konanie. Žalovaný I/ ďalej v tomto odvolaní poukázal na skutočnosť, že od roku 2009 po sprostredkovaní práce svojim bratom L., keď žalovaný II/ je jeho bratom, pracuje v Írsku s priemerným zárobkom približne 1.700,- Eur až 2.000,- Eur. Tak ako v prípade brata, približne v polovici septembra 2010 mu matka oznámila, že ju bývalí „partneri“ G. Š. vydierajú kvôli dlhom a žiadajú ju pod hrozbou fyzického násilia vyporiadať dlhy po jej životnom partnerovi. Po zvážení tejto situácie v rodine jej i on (okrem brata L.) dňa 28.01.2011 poskytol pôžičku vo výške 26.500,- Eur a dňa 31.01.2011 bola spísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v k.ú. Horné Semerovce, kde záložcom bola jeho matka. Vzhľadom na vzniknuté finančné problémy a zníženú možnosť vrátenia dlžnej sumy pristúpili následne s matkou k uzavretiu kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam k.ú. Horné Semerovce ako kompenzácie za poskytnutú pôžičku. Dňa 28.01.2013 uzavrela matka so Slovenskou sporiteľnou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere vo výške sumy 29.600,- Eur, keď pohľadávka banky bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a ním. Z dôvodu lepších úrokových podmienok uzavrela

ich matka dňa 18.11.2013 s OTP bankou zmluvu o refinancovaní úveru, ktorým vyrovnala dlžnú sumu voči Slovenskej sporiteľni. Dňa 07.01.2014 uzavrel s T. T. B. zmluvu o pôžičke na sumu 20.000,- Eur a bola spísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v k.ú. Horné Semerovce. Nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce sú tak zaťažené záložnými právami zriadenými v prospech záložného veriteľa OTP banka Slovensko, a.s., Bratislava zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 18.11.2013 v katastrálnom konaní č. V5140/2013 a v prospech záložného veriteľa T. T. B. (M.. XX.XX.XXXX) zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.01.2015 v katastrálnom konaní č. V869/2015, čo v súčasnosti vylučuje hrozbu prevodu predmetných nehnuteľností na tretiu osobu. Aj žalovaný II/ od roku 2007 pracuje v Írsku s priemerným zárobkom približne 2.500,- Eur až 2.800,- Eur. Aj tento jej dňa 07.10.2010 poskytol pôžičku vo výške 22.000,- Eur a dňa 14.12.2011 sumu 21.740,- Eur ako spotrebný úver poskytnutý mu z VOLKSBANK Slovensko. Tento istého dňa bola spísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v k.ú. Dudince, kde záložcom bola matka. Taktiež k zmluve o pôžičke zo dňa 07.10.2012 bola spísaná záložná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorá však nebola predmetom vkladového konania, ale dňa 15.05.2012 kúpnu zmluvou žalovaný II/ nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosti v k.ú. Dudince t.j. byt. Je prirodzené, že týmito právnymi krokmi zabezpečovali požičané finančné prostriedky, ktorými matka riešila ochranu svojej rodiny a čiastočne chcela uspokojiť i žalobcu, ktorý však takéto plnenie odmietol. Žalovaný II/ vzhľadom k tomu, že dostal do finančných problémov z dôvodu plnenia svojich záväzkov voči veriteľovi v Írsku a VOLKSBANK Slovensko, bol nútený nehnuteľnosti zapísané na C. Č.. XXX k.ú. Dudince kúpnu zmluvou previesť na tretiu osobu a z kúpnej ceny vysporiadal svoj záväzok voči veriteľovi VOLKSBANK Slovensko, keď vkladové konanie bolo vedené pod č. V314/2015. Ako vyplýva z týchto argumentov, ich matka nepreviedla dotknuté nehnuteľnosti na nich s úmyslom ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobu, ale z dôvodu kompenzácie finančných prostriedkov, ktoré jej požičali na zaistenie bezpečnosti rodiny. Opätovne zdôraznili, že nemali vedomosť o finančnom záväzku svojej matky voči žalobcovi, o ktorom sa dozvedeli až po podaní žaloby žalobcom na súdne konanie.

11. Po nadobudnutí účinnosti CSP súd uznesením č.k. 14C/150/2015-137 zo dňa 17.08.2016 vyzval žalovaných I/ a II/, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadrili k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaní I/a II/ na toto uznesenie súdu nereagovali.

12. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie naposledy na deň 21.03.2017. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu, žalobca zúčastnili. Žalovaný II/ nebol na pojednávanie predvolaný z dôvodu, že žalobca pred týmto pojednávaním vzal žalobu voči žalovanému II/ späť. Žalovaný I/ sa tohto pojednávania nezúčastnil, na toto pojednávanie bol predvolaný ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.03.2017, ktorého sa osobne zúčastnil. Dňa 21.03.2017, teda v deň nariadeného pojednávania súdu doručil elektronicky žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 20.03.2017. V žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že napriek pokusom zabezpečiť si právneho zástupcu prostredníctvom telefonického kontaktu z cudziny pre obmedzený čas neuspel, pričom jeho zamestnávateľ ho odmietol v krátkom časovom intervale od posledného termínu pojednávania uvoľniť z práce pod hrozbou rozviazania pracovného pomeru. Preto požiadaval o odročenie pojednávania, keďže bez oboznámenia sa so spisom jeho zvoleným advokátom nie je možné vo veci konať. Tiež má oprávnené obavy, že bez právnej pomoci nebude vedieť dostatočne a odborne argumentovať žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi, čo pre neho môže vyvolať nepriaznivé dôsledky. Súd po oboznámení sa s touto žiadosťou o odročenie pojednávania rozhodol, že žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje, a vec preto na pojednávaní dňa 21.03.2017 prejednal v neprítomnosti žalovaného I/. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jeho zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Podľa § 183 ods. 3 CSP, strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela, alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ako súd už uviedol, žiadosti o odročenie pojednávania žalovaného I/ nevyhovelo, a to z dôvodov, že žalovaný I/ odo dňa 05.06.2015, kedy mu bola doručená žaloba spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia má vedomosť o súdnom konaní. Po odvolacom konaní ohľadne nariadenia predbežného opatrenia zostal žalovaný I/ nečinný, súd mal ťažkosti pri doručovaní súdnych písomností žalovanému I/ do vlastných rúk. Na procesné uznesenie č.k. 14C/150/2015-137 zo dňa 17.08.2016, napriek tomu, že mu bolo riadne doručené dňa 12.09.2016

žalovaný I/ žiadnym spôsobom nereagoval. Po ťažkostiach s doručovaním sa podarilo žalovanému I/ riadnym spôsobom doručiť predvolanie na pojednávanie na deň 07.03.2017. Tohto pojednávania sa žalovaný I/ zúčastnil. Pojednávanie bolo odročené za účelom ďalšieho dokazovania na deň 21.03.2017, na ktorý deň pojednávania bol žalovaný I/ riadne predvolaný. Žalovaný I/ vzhľadom na tieto skutočnosti mal dostatok času na zvolenie si advokáta v konaní, ak tak mienil urobiť. Poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu (č.l. 141 spisu) obsahujúce aj možnosti zastúpenia bolo žalovanému I/ doručené spolu s uznesením č.k. 14C/150/2015-137 zo dňa 17.08.2016, a to dňa 12.09.2016. Žalovaný I/ mal tak dostatok času do dňa 21.03.2017 na zvolenie si zástupcu, a to aj advokáta na zastupovanie v konaní, a to aj za tej skutočnosti, že podľa svojich tvrdení pracuje v cudzine. Tvrdené pracovné dôvody v žiadosti o odročenie pojednávania tiež súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Z čl. 17 CSP vyplýva, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnym záverom:

14. Z písomnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.08.2011 súd zistil, že na základe tejto zmluvy o pôžičke žalobca ako veriteľ poskytol matke žalovaného I/ V. Q., M.. XX.XX.XXXX ako dlžníčke peňažnú pôžičku vo výške 48.000,- Eur, tak ako to vyplýva z čl. 3. tejto zmluvy. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z čl. 5. zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca poskytol matke žalovaného I/ celú sumu pôžičky v hotovosti, a to už dňa 12.07.2011. V tomto článku sa matka žalovaného I/ zaviazala pôžičku vrátiť najneskôr dňa 12.07.2012 jednorazovo v hotovosti. V čl. 4. zmluvy o pôžičke je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli sa súhlasia s tým, že pôžička poskytnutá dlžníkovi je odo dňa poskytnutia úročená úrokom vo výške 8 % ročne zo sumy poskytnutej pôžičky.

15. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/20/2015-133 zo dňa 15.08.2016 súd zistil, že týmto rozsudkom bola uložená povinnosť matke žalovaného I/ zaplatiť žalobcovi sumu 48.000,- Eur s ročným úrokom vo výške 8 % zo sumy 48.000,- Eur od 12.07.2011 do 12.07.2012 a s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 48.000,- Eur od 13.07.2012 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že týmto rozsudkom bolo rozhodnuté i o práve žalobcu na plnú náhradu trov konania. Táto povinnosť matke žalovaného I/ na zaplatenie tejto sumy s príslušenstvom bola uložená z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 10.08.2011. Tento rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. V odôvodnení tohto rozsudku súdu je uvedené, že matka žalovaného I/ neuniesla bremeno tvrdenia v tom, že k odovzdaniu finančných prostriedkov podľa zmluvy o pôžičke došlo len vo výške 30.000,- Eur, a to dňa 21.04.2011.

16. Podľa výpisu z C. Č.. XXX pre k.ú. Horné Semerovce, pre obec Horné Semerovce, pre okres Levice zo dňa 09.04.2015, žalovaný I/ je výlučným vlastníkom 1/1-ine rodinného domu súpisné Č. XXX, ktorý je postavený na parcele číslo XXXX/XX U. U..Č.. K. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX titulom kúpnej zmluvy č. V1974/2012 zo dňa 21.05.2012, keď tieto nehnuteľnosti sú zaťažené záložnými právami, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 18.11.2013 v prospech OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava č. V5140/2013 a na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.01.2015 v prospech T. T.Ú. B. (M.. XX.XX.XXXX) č. V869/2015.

17. Vyššie uvedené nehnuteľnosti žalovaný I/ nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 21.05.2012, ktorá bola uzatvorená medzi jeho matkou ako predávajúcou a ním ako kupujúcim, keď k tejto bol uzatvorený i dodatok zo dňa 21.06.2012. Z čl. 3 tejto kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti bola dojednaná stranami kúpnej zmluvy na sumu 25.000,- Eur, s tým, že bola vyporiadaná vo forme finančnej kopezácie, ktorá bola realizovaná na základe zmluvy o pôžičke peňazí uzavretej dňa 28.01.2011 na základe ktorej žalovaný I/ požičal matke sumu vo výške 26.500,- Eur na vysporiadanie jej osobných záväzkov. Na základe tejto kúpnej zmluvy bol povolený vklad vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na žalovaného I/ rozhodnutím Správy katastra Levice č. V1974/12 dňa 26.06.2012.

18. Podľa výpisu z C. Č.. XXXX pre k.ú. Chľaba, pre obec Chľaba, pre okres Nové Zámky zo dňa 09.04.2015, žalovaný I/ je výlučným vlastníkom v 1/1-ine rekreačnej chaty súpisné číslo XXX, postavenej na parcele číslo 2031/5, a to titulom darovacej zmluvy č. V2430/2013 zo dňa 13.05.2013.

19. Žalovaný I/ nadobudol vlastníctvo k vyššie uvedenej nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 13.05.2013, ktorá bola uzatvorená medzi jeho matkou ako daryňou a žalovaným I/ ako obdarovaným. Na základe tejto darovacej zmluvy na žalovaného I/ bol povolený vklad vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti na základe rozhodnutia Správy katastra Nové Zámky č. V2430/13 dňa 10.06.2013.

20. Podľa výpisu z C. Č.. XXXX pre k.ú. Chľaba, pre obec Chľaba, pre okres Nové Zámky zo dňa 27.03.2015 žalobca je výlučným vlastníkom v 1/1-ine pozemku parcelné číslo parc. č. K. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 48 m², na ktorom pozemku je rekreačná chata súpisné číslo XXX postavená. Žalobca nadobudol tento pozemok na základe kúpnej zmluvy č. V3457/2012 zo dňa 24.06.2012.

21. Z kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2012 súd zistil, že žalobca tento pozemok kúpil od D. E., M.. XX.XX.XXXX, keď pôvodne tento bol súčasťou parcely V. Č.. XXXX o výmere 337 m², trvalé trávnaté porasty, a odčlenený bol od tejto pôvodnej parcely následne po uzavretí kúpnej zmluvy geometrickým plánom označeným na C. Č.. XXXX. Kúpna cena celej parcely V. Č.. XXXX v kúpnej zmluve bola stranami dojednaná na 19.000,- Eur.

22. Z kúpnej zmluvy zo dňa 15.05.2012 uzatvorenej medzi matkou žalovaného I/ a žalovaného II/ a žalovaným II/ súd zistil, že matka žalovaných I/ a II/ žalovanému II/ na základe tejto kúpnej zmluvy previedla do výlučného vlastníctva v 1/1-ine Q. Č.. X M. X. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX na ulici M. D. F. R. a jeho príslušenstvo včítane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti podielu 7820/87632, ktorý v tom čase bol zapísaný na C. Č.. XXX U. B..Ú.. R., keď kúpna cena medzi stranami za byt s príslušenstvom bola dojednaná na sumu 25.000,- Eur. Strany v kúpnej zmluve prehlásili, že bola vyporiadaná vo forme finančnej kompenzácie, ktorá bola realizovaná na základe zmluvy o pôžičke peňazí uzavretej dňa 07.10.2010 na základe ktorej žalovaný II/ požičal matke sumu vo výške 22.000,- Eur. Vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy na žalovaného II/ bol povolený správou katastra Krupina dňa 22.06.2012 pod č. V377/12. Žalovaný II/ už nie je vlastníkom týchto nehnuteľností, tieto previedol na ďalšieho vlastníka s účinkami prevedenia vlastníckeho práva dňa 08.04.2015 na základe vkladového konania č. V314/2015, ktoré bolo realizované na základe žiadosti o urýchléné vkladové konanie za správny poplatok 266,- Eur.

23. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení k žalobe predložil i záložnú zmluvu zo dňa 06.12.2011, ktorá bola uzatvorená medzi ním ako záložným veriteľom a matkou žalovaného I/ ako záložcom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie zaplata pohľadávky a jej príslušenstva vzniknutej na základe pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.08.2011 uzavretej medzi záložným veriteľom a záložcom. Suma pôžičky v tejto záložnej zmluve je uvedená 48.000,- Eur. Predmetom záložného práva bol byt v Dudinciach. Záložná zmluva bola predložená aj na vkladové konanie Správe katastra Krupina pod č. V944/2011.

24. Žalobca s matkou žalovaného I/ uzatvoril i kúpnu zmluvu dňa 23.12.2011 ohľadne nehnuteľností v k.ú. Horné Semerovce za dohodnutú kúpnu cenu 48.000,- Eur. Matka žalovaného I/ v tejto kúpnej zmluve ako predávajúca prehlásila, že na predávaných nehnuteľnostiach (rodinný dom súpisné číslo XXX s pozemkami) neviaznu žiadne dlhy, vecné bremená a ani iné právne povinnosti. Obdobná kúpna zmluva bola dňa 23.12.2011 uzatvorená medzi žalobcom a matkou žalovaného I/ aj ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Chľaba (rekreačná chata bez súpisného čísla), keď strany si v kúpnej zmluve dojednali kúpnu cenu za túto nehnuteľnosť 14.000,- Eur.

25. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe záložnej zmluvy zo dňa 06.12.2011 nedošlo k účinnému zriadeniu záložného práva, a ani to, že na základe kúpnych zmlúv zo dňa 23.12.2011 nedošlo k účinnému nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom k nehnuteľnostiam v k.ú. Horné Semerovce a v k.ú. Chľaba.

26. Z rozhodnutia Správy katastra Levice zo dňa 24.01.2012 č. V5065/2011 vyplýva, že Správa katastra Levice konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.12.2011 ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce prerušila z dôvodu, že do kúpnej zmluvy je potrebné doplniť záložné právo v prospech VÚB a.s., a to tak, aby sa dosiahol súlad s listom vlastníctva, keď súčasne bolo potrebné odstrániť i chyby v písaní spočívajúce v označení katastrálneho úradu a správy katastra v čl. 7 kúpnej zmluvy.

27. Žalovaný I/ na preukázanie ním tvrdených skutočností predložil záložnú zmluvu zo dňa 31.01.2011, ktorá bola uzatvorená medzi ním ako záložným veriteľom a jeho matkou ako záložcom, z ktorej vyplýva, že na základe tejto záložnej zmluvy jeho matka v tom čase ako ešte výlučná vlastníčka v celosti nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce (C. Č.. XXX) túto poskytla ako záloh pre žalovaného I/ ako záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa v sume 26.500,- Eur z titulu pôžičky na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 28.01.2011. Tiež predložil návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012 ohľadne nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce, ktorý s matkou podali na Správu katastra Levice dňa 21.05.2012 a ktorý bol zaevidovaný pod č. V1974/2012.

28. V konaní žalovanými I/ a II/ bola predložená i záložná zmluva zo dňa 07.10.2010 uzatvorená medzi žalovaným II/ ako záložným veriteľom a matkou žalovaných I/ a II/ ako záložcom. Na základe tejto záložnej zmluvy predmetom bol Q. Č.. X P. U. F. B..Ú.. R. s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, keď matka žalovaných I/ a II/ predmetný byt poskytla ako záloh na zabezpečenie pohľadávky žalovaného II/ v sume 22.000,- Eur z titulu zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi stranami záložnej zmluvy dňa 07.10.2010.

29. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 07.10.2010 súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným II/ ako veriteľom a matkou žalovaných I/ a II/ ako dlžníčkou. Predmetom zmluvy o pôžičke bolo prenechanie zo strany veriteľa, žalovaného II/ matke žalovaných I/ a II/ ako dlžníčke peňažnej pôžičky v sume 22.000,- Eur s tým, že táto sa ju zaviazala ako bezúročnú pôžičku vrátiť do 01.06.2012. Súčasne zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že dlžníčka sa zaviazala zabezpečiť návratnosť celej dlžnej sumy záložnou zmluvou na byt v k.ú. Dudince.

30. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.01.2011 súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným I/ ako veriteľom ako matkou žalovaných I/ a II/ ako dlžníčkou. Predmetom zmluvy o pôžičke bolo poskytnutie pôžičky zo strany veriteľa, teda žalovaného I/ matke žalovaných I/ a II/ ako dlžníčke v čiastke 26.500,- Eur, keď túto sa zaviazala ako bezúročnú túto vrátiť do 01.05.2012. Zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že dlžníčka sa zaviazala zabezpečiť návratnosť celej dlžnej sumy záložnou zmluvou na nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce.

31. Zo zmluvy o spotrebnom úvere číslo 700873 zo dňa 14.12.2011 súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi veriteľom VOLKSBANK Slovensko, a.s., Bratislava a dlžníkom, ktorým bol žalovaný II/. Na základe tejto zmluvy o spotrebnom úvere veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver v sume 21.740,- Eur s tým, že bol dojednaný i záloh úveru, a to byt v k.ú. Dudince.

32. Z rozhodnutia Okresného úradu Krupina, katastrálny odbor č. V314/15 zo dňa 08.04.2015 súd zistil, že Q. Č.. X F. B..Ú.. R. bol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2015 prevedený na vlastníka I. R., M.. XX.XX.XXXX, bytom P. s účinkami nadobudnutia vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti dňa 08.04.2015.

33. Rozhodnutie Správy katastra Krupina č. V1002/11 zo dňa 13.01.2012, návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti záložného veriteľa VOLKSBANK Slovensko, a.s., Bratislava zo dňa 14.12.2011 zmluva o spotrebnom úvere číslo 700873 zo dňa 14.12.2011 veriteľa VOLKSBANK Slovensko, a.s., Bratislava, zmluva o splátkovom úvere č.5036432940 zo dňa 28.01.2013 veriteľa Slovenská Sporiteľňa, a.s., Bratislava, zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 029/4020/13SU zo dňa 18.11.2013 záložného veriteľa OTP banka Slovensko, a.s., neboli žalovanými I/ a II/ k odvolaniu voči uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia predložené v celom texte.

34. Žalovaný I/ v konaní doplnil, že pracuje v zahraničí 9 rokov. Posledné 4 roky pracuje v Anglicku. Domov chodíva raz alebo dvakrát do roka, podľa toho ako je uvoľnený z práce. S matkou sú v kontakte. Z pôžičky nebolo vrátené žalobcovi doposiaľ nič, pretože žalobca toto plnenie už nechcel vrátiť. Zopakoval, že v rodine mali problémy, keď ho matka požiadala, aby jej pomohol. Sumu 26.500,- Eur na pôžičku pre matku zadovážil tak, že niečo mal našetrované a niečo mu požičali na túto pôžičku kamaráti. Na zabezpečenie tejto pôžičky s matkou uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva dňa 31.01.2011 na nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce, podľa ktorej záložcom bola jeho matka. Matka potrebovala však aj ďalšie peniaze na splácanie dlhov, preto si zobrala úver zo Slovenskej sporiteľne na čiastku 29.600,-

Eur pričom pohľadávka pre banku bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam v k.ú. Horné Semerovce. Aby mohlo byť zriadené toto záložné právo pre túto banku, súhlasil s tým, že jeho záložné právo k týmto nehnuteľnostiam bude z katastra nehnuteľností vymazané. Za to mu matka previedla chatu v k.ú. Chľaba, a to darovacou zmluvou. Koľko má hodnotu táto chata k tomu sa nevedel vyjadriť. Matka následne po úvere, ktorý obdržala od Slovenskej sporiteľne, nakoľko OTP banka jej dala výhodnejší úver pokiaľ ide o úroky, dohodla sa na refinancovaní úveru zo sporiteľne cez OTP banku. Nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce sú tak teraz založené pre OTP banku ako záložného veriteľa. Nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce mu matka previedla za sumu 26.500,- Eur, ktorú sumu jej požičal. Išlo o náhradu za pôžičku, ktorú jej poskytol. Okrem chaty v Chľaboch matka mu vykompenzovala pôžičku aj prevedením nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce. Matka v trestnom konaní uznala svoju vinu preto, aby ich s bratom nemusela ohľadne celej záležitosti zaťažovať, tiež kvôli financiám, pokiaľ ide o ich náklady s bratom na cestovanie zo zahraničia na územie SR.

35. Z výsluchu žalobcu ako strany sporu súd zistil, že prenechal matke žalovaných I/ a II/ finančnú čiastku v sume 48.000,- Eur, čo je zachytené v zmluve o pôžičke. Pôžička bola vyplatená jednorazovo v hotovosti, a to dňa 12.07.2011 k rukám matky žalovaných I/ a II/. Je pravdou, že istý čas žil so sestrou matky žalovaných I/ a II/, keď osobne poznal aj matku žalovaných I/ a II/, i keď nejaké extra vzťahy neudržiavali. Matka žalovaných I/ a II/ mala finančné problémy, o ktorých povedala. O pôžičku požiadala ona. Malo ísť o krátkodobú pôžičku na obdobie jedného mesiaca. On tieto peniaze mal v hotovosti, keďže dlhoročne podnikal. K odovzdaniu peňazí došlo na G. E. Č. XXX F. R., kde býva a to v motorovom vozidle pred bytovkou. Pri tomto bol i svedok L., keď ide o jeho dlhoročného kamaráta, a tento sa k odovzdaniu peňazí vyjadril ako svedok v trestnom konaní. Pri pôžičke, ktorá mala byť vrátená do jedného mesiaca si s matkou žalovaných I/ a II/ žiadnu odplatu za túto pôžičku nedojednávali. Pôžičku mala vrátiť z úveru, ktorý si mala vybaviť. Tento jej však nedali, resp. nevybavila si pôžičku v takej výške, aby ju mohla v plnom rozsahu vrátiť. Preto následne podpísali a spísali písomnú zmluvu o pôžičke dňa 10.08.2011 v Dudinciach, kde sú podpisy úradne overené. Zmluvu o pôžičke podpisovali na Mestskom úrade v Dudinciach obidvaja, keď okrem nich a matrikárky, ktorá overovala podpisy, nikto iný pri tomto podpisovaní nebol. Žiadal o spísanie písomnej zmluvy o pôžičke preto, lebo išlo o vrátenie veľkej sumy, ktorá nebola vrátená do jedného mesiaca. Poprel tvrdenia žalovaného I/, že by jeho matka pri podpisovaní zmluvy o pôžičke konala pod nátlakom. So spísaním zmluvy o pôžičke súhlasila, a aj si ju prečítala. Pokiaľ ide o zahrnutie úrokov do písomnej zmluvy o pôžičke, tieto boli zakomponované podľa zákona. Pri písomnej zmluve sa dohodlo, že pôžička bude vrátená až do jedného roka. Následne skutkové okolnosti prebiehali tak, ako je uvedené v žalobe.

36. Z trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/21/2016 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 4T/21/2016-721 zo dňa 17.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2016, matka žalovaných I/ a II/ bola uznaná za vinnú v bodoch I/, II/ a III/ výroku tohto rozsudku, čím spáchala zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, písm. c/, ods. 4 Trestného zákona, za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby s probačným dohľadom vo výmere 2 rokov. Na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu, ďalej zmarila uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstránila časť svojho majetku, predstierala neexistujúci záväzok a činom spôsobila značnú škodu, zmarila uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstránila časť svojho majetku, keď súd poukazuje na text výroku tohto rozsudku v bode I/, v bode II/ a v bode III/, z ktorých možno ustáliť, že žalobcovi ako poškodenému táto spôsobila škodu s jej ustálením na výšku 48.000,- Eur. Z tohto trestného spisu súd zistil, že sestra matky žalovaných I/ a II/ R. L., D.. B., M.. XX.XX.XXXX vzhľadom na svoj príbuzenský pomer k matke žalovaných I/ a II/, ktorá je jej sestrou, využila svoje právo a vo veci nevypovedala. V prípravnom konaní ako svedok bol vypočutý žalovaný II/ L. Q.Č., R. XX.XX.XXXX, keď z jeho svedeckej výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že v septembri 2011 sa mu matka priznala, že si požičala od L. U. sumu 30.000,- Eur na vysporiadanie svojich záväzkov voči Krajčimu. V októbri 2010 aj on matke a jej druhovi G. Š. požičal sumu 22.000,- Eur. Mali spísanú zmluvu na dva roky s tým, že ak mu do 2 rokov peniaze nevrátia, tak mu prepíšu do vlastníctva byt v Dudinciach. Peniaze mu nevrátili, preto v máji 2012 matka na neho byt previedla. V tomto čase už vedeli, že mu táto peniaze nevráti, lebo mala pôžičku aj od U.. Či mala matka podľnosti aj voči bratovi L., k tomu uviedol, že nevie nakoľko je dlhodobo v zahraničí a nesleduje finančnú situáciu ani svojho brata, ani matky. Pri pôžičke od U. pre matku nebol. Len vie, že matka dostala 30.000,- Eur, keď to vie od nej. Nebol pri dojednávaní tejto pôžičky, a tak nevie aké podmienky si dohodli. V prípravnom konaní ako svedok bol vypočutý i žalovaný I/ dňa 09.03.2016, ktorý

vypovedal, že o celej pôžičke od U. pre matku vie. V ten večer bola u nich doma R., matkina sestra, U., pričom on na vlastné oči videl tých 30.000,- Eur, ktoré U. požičal matke. Vtedy nevedel čo sú to za peniaze, ale matka mu asi deň na to povedala, že sú to peniaze od U. na byt B.. To je všetko, čo o tom vie. Túto vec naďalej neriešil. Matka mala priateľa G. Š., ktorý sa dostal do finančných problémov. On vtedy im požičal okolo 26.000,- Eur, ktoré si zohnal. Priateľ matky potom zomrel. On sa začal obávať, že by bol o tie peniaze ukrátený, a tak poprosil matku, či by mu vedela prepísať dom. Spravila sa kúpna zmluva a tak to prešlo. Následne si mama vzala hypotéku, nakoľko sa ozývali vymáhači po zomrelom G. Š., keď títo od mamy požadovali ďalšie peniaze asi 20.000,- Eur, ktoré im G. zostal dlžný. O koho išlo to on nevedel uviesť. Na to si matka vzala hypotekárny úver, aby vyplatila týchto ľudí, lebo sa im vyhrážali. Súhlasil s tým, že založí tento dom, ktorý mu prepísala. Keďže na dome zostal úver, tak sa s matkou dohodol, že mu daruje rekreačnú chatu v Chľabe. Nakoľko on zostal stále zadlžený z titulu pôžičky 26.000,- Eur, požičal si od T. T. B. sumu 20.000,- Eur, keď išlo o advokáta G. Š. a rodinného priateľa. Mal vedomosť o tom, že matka nevyplatila ešte U., ale on od nej požadoval namiesto 30.000,- Eur sumu 48.000,- Eur. Matka žalovaných I/ a II/ v prípravnom konaní ako obvinená dňa 04.11.2015 vypovedala, že s U. sa stretli u nej doma v obývačke 20.04.2011, keď pri tom bola jej sestra R. L.. Asi dva týždne predtým sa mu posťažovala, že má problém dostať naspäť svoj byt, pretože B.Č. na ktorého bol prepísaný byt v Dudinciach chcel viac. U. jej ponúkol pomoc. Vtedy sa dohodli, a to dňa 20.04.2011, že jej U. požičia 30.000,- Eur. Tieto peniaze mal večer u nej. Ďalej sa dohodli, že na druhý deň pôjdu do banky a tam peniaze vložia na účet. Na druhý deň 21.04.2011 išli na základe dohody do banky v Žiari nad Hronom. U. jej priamo v banke dal hotovosť 30.000,- Eur, keď tieto peniaze vložila na účet B. v Tatrabanke. Počas celej doby, keď s peniazmi manipulovali bola dohoda taká, že peniaze mu vráti bezúročne. Túto dohodu počula sestra R. L.. Pritom ako jej U. dával v banke peniaze už priamo nebol nikto. Preto je dlžná U. na pôžičke 30.000,- Eur. Prečo sa rozhodol U. dať túto pôžičku na papier, to nevedela uviesť. Na zmluvu napísal 48.000,- Eur napriek tomu, že mu bola dlžná len 30.000,- Eur. V zmluve napísali, že má vrátiť peniaze do 1 roka od podpisu zmluvy. Zmluvu podpísala na 48.000,- Eur preto, lebo sa predtým zhovárali, že jej ešte nejaké peniaze požičia, ale nevedeli koľko, tak podpísali na sumu 48.000,- Eur, napriek tomu, že od neho žiadne ďalšie peniaze nedostala. Nie je pravdou, že sa dohodli na tom, že mu vráti pôžičku z úveru. Dohodli sa, že mu vráti peniaze ako bude vedieť, lebo bola nezamestnaná. Peniaze z OTP banky 33.110,- Eur si požičala, z tejto pôžičky zo dňa 18.11.2013 od OTP banky nevrátila U. na pôžičku žiadnu sumu. Tieto peniaze minula na iné svoje dlhy. Na to, aby vrátila U. pôžičku nateraz nerobí konkrétne nič.

37. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

38. Podľa § 42b ods. 2 OZ, právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

39. Podľa § 42b ods. 4 OZ, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

40. Podľa § 42a ods. 1 OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

41. Podľa § 42a ods. 2 OZ, odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

42. Podľa § 42a ods. 3 písm. a/ OZ, odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený, a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117), alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a/, b/, c/

alebo d/; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

43. Podľa § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

44. Podľa § 117 OZ, stupeň príbuzenstva dvoch osôb sa určuje podľa počtu zrodení, ktorými v priamom rade pochádza jedna od druhej a v pobočnom rade obidve od najbližšieho spoločného predka.

45. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepodstívaným úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

46. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Dlžníkov právny úkon musí uškracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrútenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň z časti. Z tohto vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku. Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú: a/ k právnomu úkonu, ktorému sa má odporovať, došlo v posledných 3 rokoch, b/ právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy, c/ úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátená právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá osoba (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Náležitá starostlivosť a schopnosť rozpoznať úmysel dlžníka sú skutkové okolnosti, ktoré treba zisťovať konkrétne, diferencovane a špecificky v každom jednotlivom prípade. Aktívna legitímácia v konaní prislúcha ktorémukolvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Pasívnu legitímáciu v konaní predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto mal s odporovateľného právneho úkonu prospech.

47. V súdnej veci žalobca podal žalobu podľa § 42a a § 42b OZ. Tento v konaní skutkovo preukázal, že je veriteľom matky žalovaného I/, a že má voči matke žalovaného I/ ako dlžníčke vymáhateľnú pohľadávku. Túto vymáhateľnú pohľadávku má na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 12.07.2011, ktorá bola medzi žalobcom ako veriteľom a matkou žalovaného I/ V. Q., D. B., M.. XX.XX.XXXX ako dlžníčkou uzatvorená ústne dňa 12.07.2011 a potvrdená písomne dňa 10.08.2011. Z tejto zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca matke žalovaného I/ poskytol peňažnú pôžičku vo výške 48.000,- Eur, ktorú sa táto zaviazala žalobcovi vrátiť najneskôr dňa 12.07.2012. K poskytnutiu pôžičky došlo v hotovosti dňa 12.07.2011 s tým, že strany zmluvy o pôžičke si dojednali aj úročenie pôžičky úrokom vo výške 8 % ročne zo sumy poskytnutej pôžičky. Existenciu pôžičky nepoprela matka žalovaného I/ ani v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 13C/20/2015, ani v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 4T/21/2016. V konaní vedenom pod sp.zn. 13C/20/2015 Okresného súdu Zvolen sa žalobca voči matke žalovaného I/ domáha vrátenia tejto pôžičky v sume 48.000,- Eur s príslušenstvom. V tejto veci bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/20/2015-133 zo dňa 15.08.2016, ktorým bolo žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 48.000,- Eur s príslušenstvom z titulu vrátenia pôžičky voči matke žalovaného I/ vyhovené, a i keď toto konanie nie je právoplatne skončené, lebo matka žalovaného I/ tu popiera nie existenciu, ale výšku pôžičky z rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 4T/21/2016-721 zo dňa 17.10.2016, ktorý už nadobudol právoplatnosť, a to dňa 17.10.2016 vyplýva, že matka žalovaného I/ bola právoplatne uznaná za vinnú, že dňa 12.07.2011 v Dudinciach vylákala od žalobcu pôžičku finančnej hotovosti vo výške 48.000,- Eur s dobou splatnosti jedného mesiaca s tým, že si v banke vybaví úver, z ktorého pôžičku do 12.08.2011 splatí, následne dodatočne dňa 10.08.2011 títo uzatvorili písomnú zmluvu o pôžičke na sumu 48.000,- Eur, ktorou sa táto zaviazala vrátiť uvedené finančné prostriedky do 12.07.2012 s ročným úrokom 8 % a ďalej zo skutkových dôvodov ďalej popísaných v bode 1/, bode 2/, v bode 3/ výrokovej časti tohto rozsudku (okrem iného, že dňa 21.05.2012 previedla vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy ako výlučná vlastníčka nehnuteľností vedenej Správa katastra Levice na

C. Č.. XXX k.ú. Horné Semerovce a dňa 13.05.2013 previedla vlastnícke právo na základe darovacej zmluvy ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti vedenej Správou katastra Nové Zámky na C. Č.. XXXX k.ú. Chľaba), teda spáchala v bode 1/ zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, v bode 2/ prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, písm. c/, ods. 4 Trestného zákona a v bode 3/ prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V trestnom konaní tak bola právoplatne ustálená výška pôžičky na sumu 48.000,- Eur s príslušenstvom v bode 1/ skutkovej vety právoplatného trestného rozsudku. V trestnom konaní neboli preukázané tvrdenia matky žalovaného I/ o poskytnutí pôžičky zo strany žalobcu len vo výške 30.000,- Eur, tak ako to tvrdil žalovaný I/ i v tomto konaní. Pri fyzickom odovzdaní peňažných prostriedkov, ku ktorému nepochybne došlo, tak ako to vyplýva z výpovede matky žalovaného I/ v trestnom konaní, okrem matky žalovaného I/ a žalobcu nemal byť nik iný okrem nich dvoch. Teraz sa nepotvrdili tvrdenia žalovaného I/, ktoré uvádzal v tomto konaní, že by mal byť osobne pri tejto pôžičke. Napokon tieto jeho tvrdenia, ktoré uvádzal až dodatočne v konaní odporujú jeho prvotným tvrdeniam (č.l. 69 spisu), z ktorých vyplýva, že doteraz nemal žiadnu vedomosť o pohľadávke žalobcu voči jeho matke, pretože táto ho nechcela vťahnuť do problému, o ktorom vie až teraz z jej interpretácie. Tieto tvrdenia uvádza žalovaný I/ v odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia. Pri vyplácaní pôžičky nebola osobne prítomná ani R. L., sestra matky žalovaného I/, ktorá v trestnom konaní ako svedkyňa využila svoje právo nevypovedať vzhľadom na príbuzenský pomer k matke žalovaného I/, mala byť podľa výpovede matky žalovaného I/ len pri dojednávaní podmienok pôžičky niekedy v mesiaci apríl 2011 na čiastku 30.000,- Eur. Pri fyzickom odovzdaní týchto peňažných prostriedkov však táto nemala byť osobne prítomná. Matka žalovaného I/ v trestnom konaní nepoprela písomné potvrdenie pôžičky na čiastku 48.000,- Eur, netvrdila, že by v písomnom potvrdení pôžičky nemalo ísť o jej vôľu, a že by mala byť k tomuto právnomu úkonu nejakým spôsobom nútená. Čiastku 48.000,- Eur podpísala na zmluve o pôžičke z dôvodu, že so žalobcom sa dojednali na ďalšom poskytnutí finančných prostriedkov, čo bolo už uvedené do písomnej zmluvy o pôžičke, ktoré podľa jej vyjadrenia jej však už žalobca dodatočne nevyplatil. Tieto jej tvrdenia však v trestnom konaní neboli preukázané. V trestnom konaní bol vypočutý i žalovaný II/ Ľubomír Boháč, ktorý tiež uviedol, že pri pôžičke nebol, len sprostredkovane od matky vie, že pôžička bola poskytnutá vo výške 30.000,- Eur, ale osobne pri dojednávaní tejto pôžičky nebol takže nevie aké podmienky si matka so žalobcom ohľadne pôžičky dohodli. Matka žalovaného I/ v trestnom konaní potvrdila, že z pôžičky žalobcovi doposiaľ nevrátila žiadnu sumu. Na základe týchto skutočností súd mal za to, že žalobca dostatočným spôsobom v konaní preukázal svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, teda že má voči matke žalovaného I/ ako dlžníčke vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je úspešne vymáhateľná pred súdom v základnom konaní, keďže ide o splatnú pohľadávku z titulu zmluvy o pôžičke (rozsudok NS SR z 23. decembra 1999 sp.zn. 3Cdo/102/99). K obrane žalovaného I/ v tomto smere treba doplniť, že keby žalobca mal aj pohľadávku z titulu zmluvy o pôžičke voči matke žalovaného I/ vymáhateľnú na súde len v čiastke 30.000,- Eur s príslušenstvom, aj tak by to zakladalo nárok žalobcu uplatniť právo odporovať právnym úkonom matky žalovaného I/ ako veriteľa tejto pohľadávky na súde žalobou podľa § 42a ods. 1 a ods. 2 OZ. K uvedenému súd ešte dodáva, že vymáhateľná pohľadávka neznamena, že táto v čase odporovania právnomu úkonu musí mať povahu prisúdenia vo forme exekučného titulu, keď uvedené súd dodáva k tomu, že konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 13C/20/2015 nie je doposiaľ právoplatne skončené. Postačuje ak ide o pohľadávku, ktorá je schopná byť uplatnená na súde v základnom konaní. O takúto pohľadávku v danom prípade ide.

48. Žalobca v konaní odporuje právnym úkonom matky žalovaného I/ ako dlžníčky, konkrétne právnomu úkonu kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012, ktorou matka žalovaného I/ previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosť v k.ú. Horné Semerovce (rodinný dom s pozemkami) a darovacej zmluvy zo dňa 13.05.2013, ktorou matka žalovaného I/ previedla na žalovaného I/ nehnuteľnosť v k.ú. Chľaba (rekreačnú chatu). Nepochybne ide o právne úkony, ktorým odporuje žalobca, keď i kúpna zmluva, ako i darovacia zmluva sú právne úkony, dvojstranné právne úkony medzi matkou žalovaného I/ a žalovaným I/. Účastníčkou týchto právnych úkonov bola matka žalovaného I/ ako dlžníčka žalobcu s tým, že k týmto právnym úkonom došlo v posledných troch rokoch medzi ňou ako dlžníčkou a žalovaným I/ ako osobou jej blízkou v zmysle § 116 a § 117 OZ, keď žalovaný I/ je synom dlžníčky. Nakoľko žalovaný I/ je synom dlžníčky, platí vo vzťahu k odporovateľnosti týchto právnych úkonov v zmysle § 42a ods. 3 písm. a/ OZ v danom prípade vyvráťiteľná domnienka o úmysle ukrátiť veriteľa dlžníka, keďže žalovaný I/ vo vzťahu k dlžníkovi je osobou blízkou. V zmysle tohto zákonného ustanovenia platí, že ak blízka osoba mieni dosiahnuť zamietnutie žaloby, musí dokazovať vynaloženie náležitej starostlivosti, ktorá však nepostačovala na poznatky o úmysle dlžníka ukrátiť jeho veriteľa. V tejto spojitosti má žalovaný nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť a nadväzne aj dôkazné bremeno. Žalovaný I/ tak v

konaní bol povinný vyvrátiť právnu domnienku o úmysle ukrátiť veriteľa dlžníka, svojej matky, teda, že ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať úmysel svojej matky ukrátiť svojho veriteľa, teda žalobcu týmito právnymi úkonmi. Úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veriteľa dlžníka ukrátený, a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Ako súd už dôvodí, žalovaný I/ túto právnu domnienku v konaní nevyvrátil, nesplnil si ani povinnosť tvrdenia, ani dôkaznú povinnosť, a preto neunesol v tomto ohľade ani dôkazné bremeno. Všetky úkony dlžníčky smerovali k ukráteniu žalobcu ako veriteľa dotknutými právnymi úkonmi. Uvedené vyplýva i z toho, že matka žalovaného I/ byť si vedomá, že má pohľadávku z titulu pôžičky voči žalobcovi, ktorú nemá ako uhradiť, uzavrela so žalobcom na zabezpečenie navrátenia pôžičky najskôr zmluvu o zriadení záložného práva k bytu dňa 06.12.2011, ku ktorej vkladu do katastra nehnuteľností nedošlo, následne kúpne zmluvy zo dňa 23.12.2011 ohľadne nehnuteľností v k.ú. Horné Semerovce a v k.ú. Chľaba, na základe ktorých k nadobudnutiu vlastníckeho práva na žalobcu nedošlo. K odporovateľným právnym úkonom došlo až následne dňa 21.05.2012 a dňa 13.05.2013, ktorými sa dlžníčka žalobcu „zbavila“ nehnuteľného majetku, došlo k skrátaniu (zmenšeniu) jej majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky žalobcu. Právnymi úkonmi dlžníčky zo dňa 21.05.2012 a dňa 13.05.2013 nepochybne došlo k zmenšeniu jej majetku natoľko, že to ohrozuje uspokojenie veriteľovho nároku, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžníčka sa zbavila aj ďalšieho nehnuteľného majetku bytu v k.ú. Krupina, teda všetkého nehnuteľného majetku, z ktorého by žalobca mohol dosiahnuť úspešné uspokojenie svojej pohľadávky z titulu pôžičky, ktorú dlžníčka napriek splatnosti, nevrátila doposiaľ ani čiastočne. V konaní neboli preukázané tvrdenia žalovaného I/, že žalobca plnenie na pôžičku odmietol.

49. Žalovaný I/ v konaní ďalej tvrdil, že kúpnu zmluvou zo dňa 21.05.2012, ako i darovacou zmluvou zo dňa 13.05.2013, jeho matka mu poskytla protiplnenie za pôžičku, ktorú jej poskytol dňa 28.01.2011 v sume 26.500,- Eur so splatnosťou dňa 01.05.2012, o ktorej skutočnosti predložil písomnú zmluvu o pôžičke zo dňa 28.01.2011. Súd však v konaní zistil, že napriek uvedenému, týmito právnymi úkonmi sa zmenšil majetok dlžníčky natoľko, že to ohrozilo uspokojenie veriteľovho nároku. Kúpna cena podľa kúpnej zmluvy za nehnuteľnosti bola 25.000,- Eur, podľa darovacej zmluvy cena nehnuteľnosti bola 14.000,- Eur o čom svedčí jej predajná cena podľa kúpnej zmluvy zo dňa 23.12.2011 uzavretej medzi žalobcom a dlžníčkou, na základe ktorej síce k vkladu do katastra nehnuteľností nedošlo, ale dohoda o kúpnej cene tejto nehnuteľnosti (rekreačnej chaty) odráža jej trhovú hodnotu. Potom protiplnenie 39.000,- Eur, ktoré obdržal žalovaný I/ za tvrdenú pôžičku 26.500,- Eur nie je adekvátne. Preto týmito právnymi úkonmi nepochybne došlo k takému zmenšeniu majetku dlžníčky, že to ohrozuje aspoň čiastočné uspokojenie pohľadávky žalobcu, čo zakladá nárok žalobcu na odporovanie týchto právnych úkonov. Pokiaľ nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce sú zaťažené záložnými právami iných osôb (OTP Banka Slovensko, a.s. Bratislava, T. T. B.) táto skutočnosť nemá vplyv na právny nárok žalobcu odporovať právnemu úkonu kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2012, len sťažuje jeho právne postavenie z hľadiska uspokojenia svojej pohľadávky v prospech záložných veriteľov. Žalovaný I/ v tomto smere obranu nezvolil dôvodne.

50. Navyše k tvrdenej pôžičke zo strany žalovaného I/ pre matku, dlžníčku žalobcu v sume 26.500,- Eur a jej vyrovnaní nehnuteľnosťami v k.ú. Horné Semerovce a k.ú. Chľaba zo strany matky žalovaného I/ súd dodáva, že i keď žalovaný I/ predložil o jej existencii písomnú zmluvu o pôžičke, tento záväzok matky žalovaného I/ závažným spôsobom spochybňuje jej výpoveď v trestnom konaní (prípravnom konaní dňa 04.11.2015), keď táto pri svojom výsluchu existenciu tejto pôžičky nepotvrdila, na otázku vyšetrovateľa, prečo konala tak, že potom, čo po dohode so žalobcom, keď žalobca netrval na zriadení záložného práva na byt, rodinný dom a chatu na neho podľa prísľubu nepreviedla na vyrovnanie pôžičky, ale tieto nehnuteľnosti previedla na syna L. uviedla, že týmto nič neporušila a že nie jej vinou sa dom nepreviedol na žalobcu, keď viacej sa k tomuto odmietla vyjadriť, resp. odmietla viacej uviesť. Ak by existovala v tomto čase pôžička od žalovaného I/ v nie nepodstatnej sume 26.500,- Eur, matka žalovaného I/ by ju pred vyšetrovateľom potvrdila. Nič také ale neurobila. Existenciu tejto pôžičky nepotvrdil ani druhý syn dlžníčky L. Q.. Ďalej v konaní nebol dostatočným spôsobom objasnený žalovaným I/ ani zdroj finančných prostriedkov na túto pôžičku v sume 26.500,- Eur pre matku, a to v roku 2011 (január). Žalovaný I/ od roku 2009 pracuje síce v zahraničí s priemerným zárobkom ako uviedol od 1.700,- do 2.000,- Eur, avšak v čase tvrdenej pôžičky pracoval v zahraničí len 2 roky, mal vtedy len 23 rokov, keď za obdobie dvoch rokov práce v zahraničí pri zárobku od 1.700,- do 2.000,- Eur nemohol reálne získať týmto zárobkom

26.500,- Eur, ako to tvrdil v konaní, v odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia. Že záložná zmluva na nehnuteľnosti v k.ú. Horné Semerovce medzi ním a matkou bola skutočne spísaná dňa 31.01.2011 tiež v konaní nebolo jednoznačným spôsobom preukázané, keď ani túto skutočnosť matka žalovaného I/ pri svojej výpovedi v prípravnom konaní neuvádzala.

51. Z uvedených skutkových a právnych dôvodov potom súd žalobe žalobcu voči žalovanému I/ vyhovel.

52. O trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaný I/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný voči žalovanému I/, preto má voči nemu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

53. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na trovy konania vo vzťahu žalobca a žalovaný II/ súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca späťvzatím žaloby voči žalovanému II/ procesne zavinil zastavenie konania, preto nárok na trovy konania vznikol žalovanému II/ voči žalobcovi. Rovnako o výške náhrady trov konania žalovaného II/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).